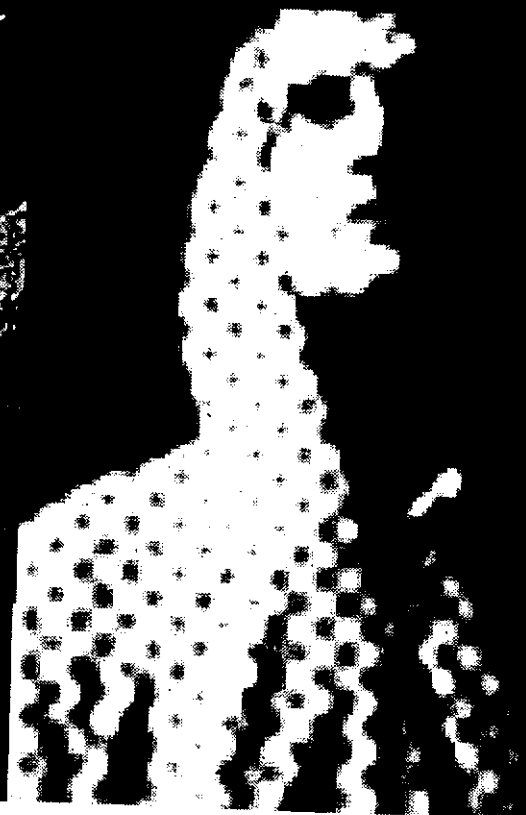

۱۷۰

قرآن‌های منظوم از گرفتاری‌های آخر الزمان

استاد علی دامغانی

۸۸۶

قرآن‌های منظوم در روزگاری اتفاق افتاده است که تاریخ، دوران عدم باورپذیری و نادانی خود را طی می‌کند و این از گرفتاری‌های آخرالزمان است.

استاد «علی معلم دامغانی» رئیس شورای موسیقی صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران، شاعر و منتقد ادبی در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا) با بیان این مطلب گفت: در دورانی که بی‌دانشی مدرنیته و پسامدرنیته اتفاق افتاده و انسان‌های جاهل امروزی مرکزیت جهان را انکار کرده‌اند و کلمه توحید و توحید کلمه‌ای از میان برداشته شده است، قرآن‌های منظوم اتفاق می‌افتند.

وی افزود: انگیزه‌هایی از جنس منافع و سودطلبی باعث می‌شود که انسان چنین فکری (منظوم کردن قرآن) را بکند و این خود خلاف آیات قرآن بوده و وعده شیرین روزی شما با خدا را زیر سؤال خواهد برد.

مدیر گروه ادبی رادیو ادامه داد: کسانی که دین و قرآن را بهانه روزی‌های خود کرده‌اند باید این حیا و شرم را داشته باشند که برای روزی محتوم و از پیش تعیین شده نسبت به ساحت مقدس خدا و قرآن، از جاده ادب و تربیت خارج نشده و مایه رنجش خدا و پیامبر اکرم (ص) را فراهم نیاورند.

وی با اشاره به شاعران بزرگی چون حافظ و مولانا افزود: مردانی چون حافظ و مولانا که حافظان قرآن و شاعران چیره‌دستی بوده‌اند فرض را بر این گذاشته‌اند که تنها یک آفرینش ادبی انجام داده و بالاتر از آفرینش خداوند آفرینشی وجود ندارد.

قرآن‌های منظوم زاینده جهل انسان امروز
شاعر مجموعه «رجعت سرخ ستاره» قرآن‌های منظوم را زاینده نادانی و جهل انسان امروز دانست و تصریح کرد: اگر شما حضور یک نویسنده توانا را تأیید کنید، دیگر دلیلی بر نوشتن نظیره‌ای بر کتاب او ندارید و با کمی تفکر درباره قرآن و وجود ذات الهی،

هیچ گاه وارد چنین اقلیمی نخواهید شد.

وی وجود قرآن‌های منظوم را عاری از نگرانی دانست و تأکید کرد: اگر صادقانه نگاه کنیم، خواننده‌های این آثار نیز از جنس نگارنده‌های آن هستند و از آنجا که در مثل فارسی سزای مغز کافر را پتک ملحد دانسته‌اند خیلی جای تأسف نداشته و هیچ نگرانی‌ای ایجاد نمی‌کند.

این شاعر و منتقد ادبی بحث مخاطب‌شناسی را از مباحث دنیای امروز ادبیات دانست و تصریح کرد: سخن و کلام از جنس آب و هوا و نور است و هر کس باید به اندازه ظرفیتش از آن بهره بگیرد و اگر موجود کوچکی نتوانست از آفتاب بهره جوید دلیلی بر بیهودگی آن نیست.

معلم در ادامه اظهار کرد: مخاطب‌شناسی زاینده رسانه‌های غربی است و از آنجا که سخن همگانی در آنجا وجود ندارد به طبقه‌بندی مخاطبان از لحاظ سنی و اندیشه‌ای پرداخته و ادبیات کودک و نوجوان و ادبیات بزرگسالان را ایجاد می‌کنند و این در حالی است که قرآن یک سخن همگانی و جهانی است و باید فارغ از رده‌های سنی و سبک‌ها و اندیشه‌های گروهی یا آن برخورد کرد.

وی پیامبر (ص) را زاینده دوران اَبسالی سخن در میان اعراب خواند و گفت: پیامبر اکرم (ص) در زمانی ظهور کرد که شعر عرب در اوج اقتدار و توانایی خویش بوده و از بازار «عکاز» مکه تا «المنظر» در عراق و «قصایان» در سوریه خریدار شعر بوده و خیمه‌هایی از چرم سرخ برپا می‌کردند تا «حولیات عرب» را که شاعران در طول یک سال سروده‌اند، خوانده و نوشته‌های خود را به رخ قبایل یکدیگر بکشند و در خطابه و سخن نیز اعراب به گونه‌ای بودند که بزرگان یونان برای آموزش بلاغت به میان آنها می‌آمدند.

جلوه‌های قرآن اعراب را کور کرد

کرده و با ساخت و بافت بسیار مرموزی در نظر اعراب ارائه می‌دهد، گفت: قرآن کلام منظومی است که اگر چه به‌گونه شاعران عرب، از عروض و اجزاس عرب بهره نمی‌گیرد ولی نسبت به هر دوره‌ای، بحری را پشتوانه بلاغت و کلام خود ساخته و در نهایت لطافت و زیبایی از این بحر و وزن‌ها استفاده می‌کند.

منظوم کردن قرآن راه به جایی نخواهد برد
وی در ادامه اظهار کرد: با توجه به تمام این نکات در می‌یابیم که قرآن کلام دیگرگونه‌ای است و با آنچه که در قبل از خود به صورت کلام بشری ارائه شده است تفاوت‌های بسیاری دارد و هم‌چنان که در طول تاریخ بسیاری از انسان‌ها سعی کرده‌اند تا نظیره‌ای برای آن بیاورند و در جهل خود فرومانده‌اند، منظوم کردن قرآن نیز راه به جایی نخواهد برد.

معلم در پایان تأکید کرد: همان‌گونه که خدا و پیامبر اکرم (ص) نمی‌خواستند قرآن به عنوان شعر مطرح شود و کمال را در شعر نبودن آن جست‌وجو کرده‌اند، شاعران ما باید از پیام نهفته در این کار پند گرفته و از منظوم کردن قرآن و تقابل با اندیشه‌های خدایی دوری کنند.

رئیس شورای موسیقی صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران افزود: بسیاری از کلمات امروز خطیبان ما یادگار آن روزگار است و با ظهور قرآن در چنین دوره‌ای جلوه‌های این کتاب آسمانی اعراب را خیره و کور کرده و از همان قدم‌های نخست دیگرگونه بودن خود را نشان می‌دهد.

وی دلیل تفاوت‌های قرآن با کلام و اشعار بشری اعراب را در ویژگی‌های منحصر به فرد این کتاب آسمانی دانست و گفت: کلام قرآن در لغت پای‌بند قبیله خاصی نیست و از تمام کلماتی که در میان قبایل مختلف عرب جاری بود، استفاده می‌کند و این خلاف مقررات است و در ترکیب نیز مقید نبوده و به گونه‌ای است که در اوج فصاحت و بلاغت اعراب با آن بیگانه است؛ زیرا چنین زیبایی را هیچ‌گاه در گذشته ندیده است.

استاد معلم ادامه داد: قرآن برای اولین بار از مسایل متفاوت و اقوامی سخن می‌گوید که از هیچ کتاب و نوشته دیگری سرچشمه نگرفته و اوج اهمیت آن زمانی اتفاق می‌افتد که پیامبر (ص) اعلام می‌کند که هیچ قریحه شاعرانه‌ای نداشته و قرآن نیز شعر نیست.

استاد معلم با اشاره به این که پیامبر اکرم (ص) قرآن را از خطبه‌ها، نوشته‌ها و کتابت‌های عرب جدا

قرآن‌های منظوم در روزگاری اتفاق افتاده است که تاریخ، دوران عدم باورپذیری و نادانی خود را طی می‌کند و این از گرفتاری‌های آخرالزمان است

